

V troskách

Rimortis

Žár lávy vzrůstá, neklamné to znamení,
vzduchem létá kamení.
V kráteru sopky pohyb zůstal, sílí zemětřesení,
voda i vzduch otrávený.

Zůstává přání pouhé, přežít noc
a tu zkázu zlou je touhou jedinou.

Svítání v troskách děsivé,
torza měst zbořených, na popel spálených.
Pohledy v očích mrazivé,
tisíce tváří zlomených, snů zničených.

Dým prachu stoupá, Vesuv už spí,
snad klidně spí.
Hrůza nemá na slova skoupá,
Pompeje navždy mizí z map budoucích.

Zůstává přání pouhé, přežít noc
a tu zkázu zlou je touhou jedinou.

Svítání v troskách děsivé,
torza měst zbořených, na popel spálených.
Pohledy v očích mrazivé,
tisíce tváří zlomených, snů zničených.